

# Səndən

# başqa

# heç kim...

Elçin İsgəndərzadənin  
"Xoşbəxtliyin rəngi"  
kitabı üzərinə



Həmişə düşüncələrində, ruhunda, yanında yaşatdığından illərcə ayrı düşməyinin ağrısı sorgulanıb Elçin İsgəndərzadənin "Xoşbəxtliyin rəngi" kitabında. Oxuduqca burnumuzun ucunda darıxır

Olanlar,  
unudulanlar,  
ötənlər.  
Bir də mən,  
darıxıram hamıdan ötrü.  
Hamı da o gündə,  
O ötən gündə...

Burnumuzun ucunda ayrılıqların darıxa-cağını fərq edirik Elçini oxuduqca. Bir uşaq yürür xeyallardan üstümüzə. Baxıb görürük ki, bu uşaq özümüzükmüş. Bir ömür başlayır bundan o yana. Oxuyar və inanmazsan

Necə olur  
ürəyində "gələ" deyə  
birinə yer saxlamaq.

...İnanmazsan  
dəli olur adam sonra, lap sonra  
gözlərinin çəkdiyi yol  
uzun gəlir yollara...

Haçansa qırdığımız çiçəkləri qəbrimizin üstündə görürük belə yaşantılarda. İstəyirsən günlər gələ, hamı ola içində. "Xeyallara buraxdığın gömi ola içində..." "Ağır olur yaşamaq biləndə yaşamırsan". Elə heç düşünüb qalırsan ki:

Havaların doğmalığı  
havama qovuşmur, qovuşmur.  
Gedənlər dən-dən sovuldu,  
dədlər sovuşmur, sovuşmur.

Buludlu xatirələr bir ismi pünhanın adıyla bağlı olur. Və onlu dünyanın onsuzluğunda "ömrün qaranlıq tərəfindən açılır sabahlar, qaranlıq yerindən açılır güllər, qaranlıq yerindən qoxuyur bütün səhərlər". Baxıb görürsən ki:

Bu yer üzü ən çox yazsa həsrət,  
bir qızın dodaqları  
ən çox bir gözəl sözbə həsrət.  
Sevdalar ən çox bu qıza həsrət.

"Hərdən hər şeyi unutmağın gəlir. Təzə adam olmaq istəyirsən, adamlara qarışmaq, adamlar kimi olmaq, adamlar kimi yaşamaq, adamlar kimi vəsəzlik keçir könlündən". Amma

Sadəcə keçər...  
İstəsən də  
adamlar kimi ola bilməzsən...

Elçin İsgəndərzadənin yazdıqlarıdır! Sadəcə, üzünü ağ vərəqə köçürürsən. O yazılanlar ömrünün dilmancına dönür.

Səni səndən alır, bir uzaq səfərə götürür. Şəkillərində yürüdüyn küçələr, şəkillərdə döndüyn dalan və tinlər çəkir könlünü. Şəkillərdə boylandığın pəncərələr ol edir, ol edir, ol edir sənə... Bir yad ömür yaşayırsan elə bil. Götürüb Elçinin öliylə yazmaq, diliylə demək istəyirsən:

Özgə kimi keçirəm  
Ömürdən, gündən...  
...Qışla yayın arasında  
Fəsillərin necə olduğunu  
Yadırgamışam.

Davam edir deyəcəklərin. Davam etmək, öz könlünün əsintiləri kimi ünvanına çatdırmaq istəyirsən Elçinin yazdıqlarını:

Hafizəmdə  
demədiyim bir sözün  
hüzünü isladır deyəcəklərimi.  
Bütün sözlər  
islanıb gəlir vərəqə.  
O söz yalnız,  
mən yalnız.  
...Yalnızlıq qədər yalnızam,  
tənhalıq qədər tənhayam.

Amma macalın olmur "o son sözü bir də təkrar etməyə".

Çünki Elçinin yeni şeir silsiləsi gəlir ardınca. Oxumaq, oxuduqca da fikirlərini bölüşmək, yenidən yaşamaq həvəsin artır. Oxuduqca da daşırırsan "hamıdan eyni anda getmək" istəklərindən.

Sanki bu qələbəlikdə  
tək sən belə gülərsən,  
tək sən belə ağlayarsan,  
tək sən belə olarsan...  
Səndən başqa heç kim...